

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Civiel recht

Zaaknummer: C/13/779258 / HA ZA 25-1744

Vonnis van 28 oktober 2026

in de zaak van

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■
te Amsterdam,
eisende partij,
hierna te noemen: ■■■■■
advocaat: mr. P.F. Keuchenius,

tegen

■■■■■ ■■■■■
te Haarlem,
gedaagde partij,
hierna te noemen: ■■■■■
advocaat: mr. R. Balk.

1. Deze zaak in het kort

1.1. Na de overname van de kapsalon van ■■■■■ door ■■■■■ is tussen hen een hoogoplopend geschil ontstaan. Partijen hebben sindsdien al meermaals tegenover elkaar gestaan bij de rechter. In deze procedure vordert ■■■■■ betaling van € 91.125,00 aan schadevergoeding door ■■■■■ Volgens ■■■■■ heeft ■■■■■ inbreuk gemaakt op zijn auteursrecht door foto's online te laten staan op haar sociale media en website nadat ■■■■■ zijn toestemming voor openbaarmaking had ingetrokken.

1.2. De rechtbank wijst de gevorderde schadevergoeding voor het grootste deel af. Voor gebruik van foto's op de website van ■■■■■ wordt een schadevergoeding van in totaal € 2.300,00 toegewezen.

2. De procedure

2.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 14 november 2025,
- de conclusie van antwoord van 4 februari 2026,
- het tussenvonnis van 22 april 2026, waarin een mondelinge behandeling is bepaald,
- het verkorte proces-verbaal van de mondelinge behandeling van 13 augustus 2026 en de daarin genoemde stukken. De zittingsaantekeningen van de griffier zijn in het dossier gevoegd.

2.2. De rechtbank heeft ten slotte bepaald dat zij vandaag uitspraak doet.

3. De feiten

3.1. Sinds 2005 had [REDACTED] een kapsalon in Amsterdam onder de naam [REDACTED] (hierna: de salon). [REDACTED] is van 1 augustus 2020 tot en met 31 december 2021 in loondienst werkzaam geweest bij de salon als kapster.

3.2. [REDACTED] heeft de salon met ingang van 1 januari 2022 overgedragen aan [REDACTED]. Partijen hebben de afspraken hierover vastgelegd in een overeenkomst (hierna: de overeenkomst). In de overeenkomst is onder meer afgesproken dat [REDACTED] het pand van [REDACTED] voor onbepaalde tijd huurt. [REDACTED] zou de behaalde omzet, na aftrek van alle bedrijfskosten, de huur van het pand en haar eigen beloning van € 2.500,00, maandelijks aan [REDACTED] afdragen. Deze samenwerking zou eindigen na twee jaar, waarna de samenwerking zou worden geëvalueerd. De overeenkomst bevat verder – voor zover van belang – de volgende bepalingen:

“9. [REDACTED] heeft de handelsnaam [REDACTED] gekocht, maar is niet verplicht deze te blijven gebruiken. [REDACTED] mag gebruik maken van de domeinnaam [REDACTED].com, tegen de reguliere kosten verbonden aan dit webdomein; de merknamen [REDACTED] en [REDACTED] zijn eigendom van [REDACTED] [REDACTED] tijdens de eerste twee jaar mag [REDACTED] hier kosteloos gebruik van maken; na twee jaar zal, indien gewenst, een licentiecontract tot stand moeten komen;

10. Alle voorkomende zaken worden naar redelijkheid onderling opgelost, waarbij [REDACTED] geen onredelijke gevolgen zal ondervinden van de samenwerking. Alle inspanningen zijn en blijven gericht op het succesvol zijn van de onderneming.”

3.3. In de periode van 2020 tot en met 2022 zijn verschillende foto's gemaakt van modellen en klanten met door [REDACTED] en/of [REDACTED] geknipte en gestyleerde kapsels. Deze foto's zijn door [REDACTED] aan [REDACTED] ter beschikking gesteld. [REDACTED] heeft deze foto's geplaatst op sociale media ter promotie van de salon. De offerte die een van de modellenbureaus aan [REDACTED] heeft verzonden vermeldt onder meer het volgende:

“Gebruik: Het beeldmateriaal zal onbeperkt gebruikt worden en nooit commercieel.

Meer precies: Het beeldmateriaal zal te zien zijn in de magazines voor vakmensen in de kapper en beauty wereld. (...) [REDACTED] en [REDACTED] gebruiken de beelden ook op hun website (onbeperkt) en op hun sociale media kanalen.”

3.4. In de loop van 2023 zijn de persoonlijke verhoudingen tussen [REDACTED] en [REDACTED] verstoord geraakt. Aanleiding was een discussie over de hoogte van de bedragen die [REDACTED] aan [REDACTED] zou moeten doorbetalen.

3.5. Bij e-mail van 20 december 2023 heeft (de merkgemachtigde van) [REDACTED] aan [REDACTED] bericht dat de verleende toestemming voor het gebruik van de merknamen [REDACTED] en [REDACTED] eindigt op 1 januari 2024. [REDACTED] is toen de naam [REDACTED] voor de salon gaan voeren. [REDACTED] heeft een nieuwe website voor de salon gelanceerd onder de domeinnaam [www.\[REDACTED\].com](http://www.[REDACTED].com).

3.6. Op 27 februari 2024 heeft (de merkgemachtigde van) [REDACTED] per e-mail aan [REDACTED] bericht dat is geconstateerd dat [REDACTED] op haar website, sociale media accounts, digitale nieuwsbrieven, online afsprakensysteem, geprint cursusmateriaal en Google bedrijfsprofiel beeldmateriaal en teksten heeft geplaatst waarop het auteursrecht van [REDACTED] rust. [REDACTED] heeft [REDACTED] aansprakelijk gesteld en (indien [REDACTED] het gebruik niet tegen betaling van een vergoeding wenst voort te zetten) [REDACTED] gesommeerd iedere inbreuk op de intellectuele eigendomsrechten van [REDACTED] te staken en een vergoeding te betalen van € 33.350,00 voor het gebruik van het beeld- en tekstmateriaal.

3.7. Bij dagvaarding van 30 mei 2024 heeft [REDACTED] een kort geding gestart, waarin zij onder meer een handhavingsverbod met betrekking tot het beeldmateriaal en teksten heeft gevorderd. In het vonnis in kort geding van 23 juli 2024 is ten aanzien van het auteursrecht kort samengevat overwogen dat niet is uitgesloten dat sprake is van een gemeenschappelijk auteursrecht van [REDACTED] en [REDACTED] op de foto's. Bij vonnis is [REDACTED] ten aanzien van alle foto's geboden om de handhaving van zijn auteursrecht tegenover [REDACTED] te staken, totdat partijen of de kantonrechter een regeling hebben getroffen.

3.8. Op 20 september 2024 heeft [REDACTED] een verzoekschrift ingediend bij de kantonrechter in Haarlem tot het vaststellen van een gebruiksregeling met de strekking dat het aan haar toegestaan zou zijn om de foto's te gebruiken voor promotiedoeleinden. Bij vonnis van 10 maart 2025 heeft de kantonrechter geoordeeld dat het beroep van [REDACTED] op haar gemeenschappelijk auteursrecht faalt en de verzoeken afgewezen.

3.9. Kort na het vonnis van de kantonrechter heeft [REDACTED] verreweg de meeste foto's van haar sociale media en website verwijderd. Hierna hebben een aantal foto's nog een tijd online gestaan op Google en op de website van het kappersplatform WieWatHaar. Deze foto's zijn na verzoeken van (de advocaat van) [REDACTED] door de platforms verwijderd.

3.10. Op 27 juni 2025 heeft (de merkgemachtigde van) [REDACTED] [REDACTED] per brief gesommeerd om (onder meer) € 91.125,00 te betalen, bestaande uit de misgelopen licentievergoeding en 150% opslag voor het voortdurend gebruik van de foto's en inbreuk op de persoonlijkheidsrechten van [REDACTED]

3.11. Per e-mail van 20 januari 2026 heeft (de advocaat van) [REDACTED] aan (de advocaat van) [REDACTED] meerdere verklaringen verzonden van door [REDACTED] gefotografeerde klanten van de salon waarin zij bezwaar maken tegen commerciële exploitatie van de foto's door [REDACTED]

4. Het geschil

4.1. [REDACTED] vordert – samengevat – dat [REDACTED] bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis wordt veroordeeld tot betaling van € 91.125,00 te vermeerderen met rente en kosten.

4.2. [REDACTED] legt aan de vordering het volgende ten grondslag. [REDACTED] heeft sinds 1 januari 2024 geen toestemming meer voor het gebruik van de foto's en de teksten. [REDACTED] heeft door het gebruik daarvan na die datum inbreuk gemaakt op zijn auteursrechten. Hierdoor is [REDACTED] gehouden de schade die hij door de inbreuk heeft geleden te vergoeden. Deze schade bestaat uit misgelopen licentievergoeding van € 100,00 per foto op sociale media, € 150,00 per foto op de website en gedrukt cursusmateriaal en € 2.500,00 voor de door [REDACTED] gebruikte teksten op de website (totaal: € 33.350,00). [REDACTED] moet daarbovenop

opslagen betalen van 100% voor voortgezet gebruik gedurende meer dan een jaar, 25% voor het ontbreken van naamsvermelding en 25% voor ongeautoriseerde bewerking, waardoor de totaal verschuldigde schadevergoeding € 91.125,00 bedraagt, aldus [REDACTED]

4.3. [REDACTED] voert verweer en voert daartoe het volgende aan. [REDACTED] betwist dat zij inbreuk heeft gemaakt op de auteursrechten van [REDACTED] omdat [REDACTED] een opzegtermijn in acht had moeten nemen toen hij het gebruiksrecht op 27 februari 2024 introk. Voor zover sprake is van enige inbreuk, heeft [REDACTED] zijn schade (de misgelopen licentievergoeding) onvoldoende onderbouwd. [REDACTED] heeft geen schade geleden omdat de foto's niet exploiteerbaar zijn en er geen grondslag is voor de opslagen. [REDACTED] concludeert daarom tot niet-ontvankelijkheid van [REDACTED] dan wel tot afwijzing van de vorderingen van [REDACTED] met uitvoerbaar bij voorraad te verklaren veroordeling van [REDACTED] in de kosten van deze procedure.

4.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover nodig, nader ingegaan.

5. De beoordeling

5.1. De rechtbank stelt voorop dat het geschil tussen partijen in de kern over iets anders gaat dan de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Partijen zijn in een juridische strijd verwickeld geraakt naar aanleiding van de overname door [REDACTED] van de salon van [REDACTED]. Inzet van die strijd is onder meer de huur van het pand en de financiële afwikkeling van de overname. De onderhavige vordering moet in dat kader worden gezien.

5.2. [REDACTED] vordert in deze zaak van [REDACTED] ruim € 90.000,00 schadevergoeding wegens auteursrechtinbreuk. Hij stelt daartoe dat hij als gevolg van de inbreuk door [REDACTED] licentievergoeding is misgelopen en dat hij schade heeft geleden door het voortduren van de inbreuk, het ontbreken van een naamsvermelding en de bewerking van zijn foto's. [REDACTED] voert als verweer dat voor zover er al sprake is geweest van een inbreuk, [REDACTED] geen schade heeft geleden.

5.3. Bij het beoordelen van de schade gaat het erom welk bedrag [REDACTED] gelet op alle omstandigheden van het geval, zou hebben kunnen bedingen indien [REDACTED] voor het (voortgezet) gebruik van de foto's toestemming had gevraagd. Dit vergt een oordeel over een hypothetische situatie. De stelplicht en bewijslast omtrent het bestaan en de omvang van de schade rusten in beginsel op [REDACTED]

Geen schadevergoeding voor gebruik op sociale media

5.4. Het grootste deel van de schadevergoeding die [REDACTED] vordert, heeft betrekking op het gebruik door [REDACTED] van foto's op sociale media. De rechtbank stelt voorop dat deze foto's zijn geplaatst in de periode waarin partijen nog samenwerkten. Tussen partijen staat vast dat [REDACTED] destijds toestemming had van [REDACTED] om deze foto's te publiceren. Het gaat dus niet om *posts* die [REDACTED] na het einde van de samenwerking of na ontvangst van de sommatiebrief van [REDACTED] heeft geplaatst.

5.5. Volgens [REDACTED] is het uitgesloten dat partijen een vergoeding zouden zijn overeengekomen voor het online laten staan van oude *posts* die tijdens de samenwerking met [REDACTED] zijn geplaatst. In reactie op dit verweer heeft [REDACTED] onvoldoende toegelicht dat hij

hiervoor € 100,00 per foto zou hebben kunnen bedingen. Dit geldt te meer voor dubbele publicaties, die het overgrote deel van de beweerdelijk inbreukmakende *posts* uitmaken. Het enkele feit dat [REDACTED] de foto's niet direct na de eerste sommatie heeft verwijderd, betekent niet dat het online laten staan van de foto's voor [REDACTED] een waarde van tienduizenden euro's zou vertegenwoordigen en dat [REDACTED] zo'n bedrag had kunnen bedingen indien zij toestemming had gevraagd. De rechtbank oordeelt dan ook dat [REDACTED] onvoldoende heeft onderbouwd dat hij schade heeft geleden in verband met deze *posts*. De gevorderde schadevergoeding voor deze foto's wordt dan ook afgewezen.

5.6. Hierdoor komt de rechtbank niet toe aan de vragen of een deel van de foto's voldoet aan de werktoets, of het *embedden* van oude berichten van derden inbreuk oplevert en of de publicaties van [REDACTED] vallen onder het citaatrecht.

Wel schadevergoeding voor gebruik op website

5.7. Voor de foto's geplaatst op de website (waaronder de boekingsagenda wordt gerekend) en in de digitale nieuwsbrief van [REDACTED] ligt het anders. Het staat vast dat dertien door [REDACTED] gemaakte foto's door [REDACTED] op haar nieuwe website zijn geplaatst en dat deze daar meer dan één jaar na de sommatiebrief van 27 februari 2024 op hebben gestaan. Eén van deze foto's heeft [REDACTED] ook gebruikt in haar nieuwsbrief.

5.8. [REDACTED] heeft ten aanzien van twaalf van deze foto's niet betwist dat deze auteursrechtelijk zijn beschermd. De rechtbank is eveneens van oordeel dat deze foto's kwalificeren als auteursrechtelijk beschermde werken. Dat geldt ook voor de foto van de spiegels in de salon waarvan de auteursrechtelijke bescherming wél is betwist. Deze foto kan niet worden aangemerkt als een alledaagse foto van een spiegel. De ongebruikelijke hoek en de belichting zijn vrije en creatieve keuzen die de persoonlijkheid van de maker kunnen weerspiegelen. Daarmee komt deze foto voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking. Door de kantonrechter in Haarlem is reeds geoordeeld dat geen sprake is van een gemeenschappelijk auteursrecht zodat aangenomen moet worden dat [REDACTED] als maker de auteursrechthebbende is.

5.9. Voor zover [REDACTED] toestemming had om deze dertien foto's na 1 januari 2024 te blijven gebruiken, is deze toestemming met de brief van de merkgemachtigde van [REDACTED] van 27 februari 2024 ondubbelzinnig ingetrokken. [REDACTED] hoefde daarbij geen opzegtermijn van één jaar te hanteren, zoals bepleit door [REDACTED]. Dat betekent dat er in elk geval na 27 februari 2024 sprake was van inbreuk op de auteursrechten van [REDACTED]. Daaraan doet het door de voorzieningenrechter opgelegde handhavingsverbod niet af. Dit was immers een voorlopige voorziening die geen oordeel behelsde over de vraag of sprake was van een inbreuk.

5.10. De overige verweren van [REDACTED] falen ook. De rechtbank volgt [REDACTED] niet in haar betoog dat de redelijkheid en billijkheid en artikel 10 van de overeenkomst een dergelijke vordering in de weg staan. [REDACTED] had ook na het handhavingsverbod er rekening mee moeten houden dat de bodemrechter uiteindelijk zou oordelen dat zij niet als medeauteur kan worden aangemerkt en dat zij dus inbreuk maakte op de auteursrechten van [REDACTED]. Ook brengt uitleg van artikel 10 van de overeenkomst, waarin is bepaald dat [REDACTED] geen onredelijke gevolgen zal ondervinden van de samenwerking, niet mee dat [REDACTED] geen aanspraak zou kunnen maken op schadevergoeding indien [REDACTED] inbreuk maakt op zijn

auteursrechten. Het verweer dat de inbreuk niet aan [REDACTED] kan worden toegerekend wordt ook verworpen. Ook onder de door [REDACTED] gestelde omstandigheid dat [REDACTED] tijdens de samenwerking de openbaarmaking van de foto's heeft aangemoedigd, had [REDACTED] na de sommatiebrief van 27 februari 2024 redelijkerwijs moeten weten dat zij inbreuk pleegde. Het lag toen binnen haar macht om tot verwijdering van de foto's op de website over te gaan.

5.11. Hieruit volgt dat [REDACTED] recht heeft op schadevergoeding wegens de openbaarmaking van dertien foto's op de website van [REDACTED]. De vordering tot betaling van schadevergoeding wegens gebruik van gedrukt cursusmateriaal wordt afgewezen, omdat onduidelijk is op welk materiaal deze vordering ziet.

5.12. Hierna wordt de hoogte van de te vergoeden schade vastgesteld.

€ 1.850,00 gemiste licentie-inkomsten

5.13. Voor de bepaling van de hoogte van de schade wegens gemiste licentie-inkomsten sluit de rechtbank aan bij het bedrag dat [REDACTED] aan [REDACTED] had moeten betalen indien [REDACTED] wel toestemming zou hebben gevraagd voor het gebruik van de foto's. Het door [REDACTED] genoemde bedrag van € 150,00 per foto komt de rechtbank niet onredelijk voor. [REDACTED] heeft bepleit dat de foto's geen commerciële waarde vertegenwoordigen, omdat de modellencontracten licentiëren niet toestaan. Hierdoor had [REDACTED] volgens [REDACTED] geen vergoeding kunnen bedingen en is hij dus geen vergoeding misgelopen. Dit verweer slaagt niet. De rechtbank begrijpt de modellenvoorwaarden zo dat de foto's mochten worden gebruikt ter promotie van de salon. [REDACTED] heeft onvoldoende toegelicht waarom deze voorwaarden eraan in de weg zouden staan dat [REDACTED] van [REDACTED] een vergoeding zou kunnen bedingen voor het gebruik van de foto's in het kader van de voortzetting van de salon door [REDACTED].

5.14. De rechtbank ziet geen aanleiding om voor het gebruik van dezelfde foto op zowel de website als in de nieuwsbrief tweemaal een vergoeding te rekenen. [REDACTED] heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat [REDACTED] voor het plaatsen van deze foto op de website en in de nieuwsbrief twee afzonderlijke licenties had moeten afnemen. Ook is er geen plaats voor toewijzing van de gevorderde opslag van 100% wegens voortgezet gebruik. [REDACTED] heeft niet onderbouwd waarom [REDACTED] een dubbele licentievergoeding had betaald voor het gedurende één jaar online laten staan van de foto's.

5.15. Volgens [REDACTED] heeft [REDACTED] eigen schuld aan de schade, omdat hij [REDACTED] heeft aangemoedigd om de foto's openbaar te maken en moet de schadevergoeding derhalve worden verminderd op grond van artikel 6:101 BW. Dit verweer faalt. Nadat [REDACTED] bij sommatiebrief de toestemming tot openbaarmaking van de foto's had ingetrokken, is niet gebleken van omstandigheden die aan [REDACTED] kunnen worden toegerekend die hebben bijgedragen aan het online blijven staan van de foto's.

5.16. Het voorgaande betekent dat de verschuldigde vergoeding voor het gebruik van de foto's wordt vastgesteld op € 1.850,00 (13 keer € 150,00).

€ 450.00 opslag voor ontbreken naamsvermelding, geen opslag voor bewerking

5.17. [REDACTED] heeft een opslag van 25% gevorderd wegens door hem geleden schade als gevolg van het ontbreken van zijn naamsvermelding bij de foto's en 25% wegens geleden schade als gevolg van wijziging van zijn werk, op grond van artikel 25 lid 1 Aw.

5.18. Bij één van de dertien foto's is de naam van [REDACTED] vermeld. Bij de overige twaalf ontbreekt de naamsvermelding. De rechtbank acht het redelijk om voor deze twaalf foto's de gebruikelijke opslag van 25% te hanteren als vergoeding voor de hierdoor geleden schade vanwege misgelopen naamsbekendheid. Dit komt neer op een bedrag van € 450,00 (12 keer 25% van € 150,00).

5.19. [REDACTED] heeft 25% aan opslag gevorderd wegens schade door vermindering van de foto's. [REDACTED] heeft gemotiveerd betwist dat de foto's zijn bewerkt en dat [REDACTED] schade heeft geleden door de beweerdelijke bewerking. [REDACTED] heeft daartegenover geen vergelijking van de originele foto's en de door [REDACTED] geplaatste foto's overgelegd, waardoor niet kan worden vastgesteld in welke mate de foto's zijn bewerkt. Bovendien heeft [REDACTED] niets aangevoerd waaruit volgt dat beweerdelijke bewerkingen afbreuk hebben gedaan aan zijn eer of goede naam als maker, dan wel aan zijn waarde in die hoedanigheid. De gevorderde opslag wegens wijziging van de foto's wordt daarom afgewezen.

Foto's op WieWatHaar geen openbaarmaking door [REDACTED]

5.20. [REDACTED] vordert verder een bedrag van € 3.100,00 aan schadevergoeding voor de openbaarmaking door [REDACTED] van foto's van [REDACTED] op de website van WieWatHaar. Tussen partijen staat vast dat er na de sommatiebrief van 27 februari 2024 nog 31 foto's op deze website hebben gestaan. Eveneens staat vast dat [REDACTED] deze foto's op WieWatHaar heeft geplaatst in de periode dat de samenwerking tussen partijen nog goed verliep.

5.21. [REDACTED] heeft uitvoerig uiteengezet dat zij niet de beschikking had over het onderliggende account en dat het daarom niet in haar macht lag om de foto's op WieWatHaar te verwijderen. Dit verweer vindt steun in de omstandigheid dat de foto's pas door het platform zijn verwijderd nadat de advocaat van [REDACTED] daartoe een verzoek had gedaan. Tegenover dit verweer heeft [REDACTED] onvoldoende onderbouwd waarom het online blijven van deze foto's moet worden aangemerkt als een openbaarmaking door [REDACTED]. Hierdoor wordt de vordering met betrekking tot de foto's op WieWatHaar afgewezen.

Schadevergoeding voor overgenomen teksten afgewezen

5.22. [REDACTED] heeft niet betwist dat zij teksten van [REDACTED] heeft overgenomen op haar nieuwe website. [REDACTED] heeft echter in het geheel niet onderbouwd waarom dit € 2.500,00 aan schade oplevert. Dat had wel op zijn weg gelegen. Daarom zal geen schadevergoeding voor het gebruik van de teksten worden toegewezen.

Conclusie

5.23. [REDACTED] zal gelet op het voorgaande worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van in totaal € 2.300,00 (€ 1.850,00 voor inbreuk + € 450,00 opslag voor ontbreken naamsvermelding).

Buitengerechtelijke incassokosten en rente toegewezen

5.24. [REDACTED] vordert vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten. Deze vordering moet worden beoordeeld op grond van artikel 6:96 BW en het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten (hierna: het Besluit). De rechtbank stelt vast dat [REDACTED] voldoende heeft gesteld en onderbouwd dat buitengerechtelijke incassowerkzaamheden zijn verricht. Het gevorderde bedrag aan buitengerechtelijke incassokosten is hoger dan het in het Besluit bepaalde tarief. De rechtbank zal het bedrag dan ook toewijzen tot het wettelijke tarief van € 345,00.

5.25. [REDACTED] heeft geen afzonderlijk verweer gevoerd tegen de gevorderde wettelijke rente en die is daarom toewijsbaar op de wijze zoals hierna onder de beslissing wordt vermeld.

Proceskosten gecompenseerd

5.26. Omdat beide partijen gedeeltelijk ongelijk krijgen, zullen de proceskosten tussen hen worden gecompenseerd. Dat betekent dat iedere partij de eigen kosten draagt.

6. De beslissing

De rechtbank

6.1. veroordeelt [REDACTED] om aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 2.300,00, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over het toegewezen bedrag, met ingang van 27 juni 2025, tot de dag van volledige betaling.

6.2. veroordeelt [REDACTED] om aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 345,00, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over het toegewezen bedrag, met ingang van 27 juni 2025, tot de dag van volledige betaling.

6.3. compenseert de kosten van de procedure tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,

6.4. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad,

6.5. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. T.T. Hylkema, rechter, bijgestaan door mr. N.T. Weessies, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 28 oktober 2026.

